

більше задоволення. А це, у свою чергу, призведе до поліпшення показників економічної ефективності діяльності закладу в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балабанова Л. В. Зв'язки з громадськістю в системі маркетингового менеджменту підприємств / Л. В. Балабанова, К. В. Савельєва. – Донецьк : ДонДУЕТ, 2005. – 273 с.
2. Василенко Л. В. Управлінська культура і компетентність керівника / Л. В. Василенко. – Х. : Основа, 2007. – 176 с.
3. Донцова А. Ю. Функції менеджера в процесі організації його праці [Електронний ресурс] / А. Ю. Донцова. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/84825386.pdf>
4. Карамушка Л. М. Психологія організаційної культури : навч. посібн. / Л. М. Карамушка, І. І. Сняданко. – К. – Львів : Край, 2010. – 212 с.
5. Корпоративна культура : навч. посіб. / під заг. ред. Г. Л. Хаєта. – К. Центр навч. л-ри, 2003. – 403 с.
6. Мармаза О. І. Використання потенційних можливостей іміджології в управлінні закладами освіти / О. І. Мармаза // Управління школою, - 2009. – №19 – 21. – С. 55 – 59.
7. Мармаза О. І. Інноваційні підходи до управління навчальним закладом / О. І. Мармаза. – Х. : Основа, 2004. – 240 с.
8. Мандрика Л. В. Імідж сучасної школи [Електронний ресурс] / Л. В. Мандрика. – Режим доступу: http://ru.osvita.ua/school/lessons_summary/administration/45294/
9. Одайник С. В. Формування іміджу сучасного навчального закладу / С. В. Одайник // Педагогіка формування творчої особистості у загальноосвітніх школах. – 2013. – Вип. 32. – С. 346 – 351.
10. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про центр розвитку дитини» [Електронний ресурс]. – 05 жовтня 2009 р. - №1124. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1124-2009-p>

Барабаш Христина

Науковий керівник – доц. Костюк А. В.

ОСНОВНІ ВІХИ ЖИТТЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ О. ІСИДОРА ГЛИНСЬКОГО (1860–1931 РР.)

Серед парафіяльних священників Тернопілля кінця XIX – початку XX ст. окреме місце займає парох с. Буцнева Ісидор Глинський. Його священницька, культурно-освітня і громадська діяльність залишили помітний слід в історії греко-католицького парафіяльного духовенства Східної Галичини.

Метою розвідки є комплексне дослідження життя та діяльності пароха І. Глинського шляхом з'ясування ролі й значення діяча у вітчизняній історії. Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання ряду завдань: визначити основні чинники формування І. Глинського як особистості, громадського та культурно-освітнього діяча, простежити процес становлення та формування його суспільних поглядів.

Народився Ісидор Глинський 16 лютого 1860 р. в с. Чернелів Руський (Тернопільського р-н Тернопільської обл.) у родині священника [1, с. 49]. Батько Кипріян Глинський з 1858 р. був парохом в цьому селі. Він мав філософо-богословську освіту, яку протягом 1843–1847 рр. здобував у Львівському університеті [13, арк. 2,3]. Мати Юлія Дмитрівна з роду Білінських, дочка пароха з с. Козлів. Вийшла заміж за Кипріяна Глинського в 1848 році, коли їй було 14 років. Через відсутність в цей час жіночих шкіл початкову освіту здобула в дома. Незважаючи на це Юлія багато читала, цікавилась культурним та політичним життям, була прихильницею українофільської ідеології. Жінка стала членом та засновником Руської бурси в Тернополі, про що свідчить грамота видана 15 жовтня 1904 р. [1, с. 49].

Про юнацькі роки Ізидора Глинського відомо не багато. Так, в 1870 р. він вступив до Тернопільської гімназії (на другому році навчання помирає батько), тоді справжньою опорою для сина стала мати – Юлія Глинська. Вона після смерті чоловіка залишається на парафії в с. Чернеліві Руському, де новим парохом став її родич о. Микола Михалевич, котрий дозволив їй залишитись управителькою його маєтків [7, арк.69]. Їмось багато працює утримуючи чимале господарство. При цьому жінка веде ретельні розрахунки за доходами й видатками [8, арк.

27зв.-28]. Все це дозволило їй забезпечити не лише необхідні витрати на освіту й організацію побуту сина в місті, а й оплату його додаткових занять [6, арк.1–8].

Втім, у 1877 р. юнак закінчив навчання в Тернопільській гімназії та вступив до Львівського університету на теологічний факультет (навчається до 1881р.) [1, с. 49]. Перед ординацією в 1883 р. Ізидор Глинський одружується із дочкою священника Євгенією Залуською та переїжджає до с. Кошляки (Підволочиського р-н Тернопільської обл.), де був призначений помічником пароха І. Білінського. На новому місці молоде подружжя не одержало житла, а з мізерними доходами не могла облаштувати власного господарства [5, арк.9]. Згодом, о. Ізидора призначають на таку ж посаду в с. Ілавче (Тереболянського р-н Тернопільської обл.) [9, арк. 11зв.].

Із 12 лютого 1887 р. Ізидор Глинський грамотою від 10 січня 1888 р. митрополита Сальвестра Сембратовича був призначений парохом с. Буцнева (Тернопільський р-н Тернопільська обл.). Однак, починає хворіти дружина, котра невдовзі помирає. Ще одним ударом була смерть чотирирічної донечки [1, с. 50].

На думку дослідників, саме після втрати найрідніших о. Ізидор Глинський почав шукати розради у роботі. По-суті, в цей час почав цікавитися політичним та культурним життям краю, активно переписується з цілою плеядою видатних осіб того часу: О. Барвінським, Й. Білінським та К. Устияновичем. Чимало душпастер робить для громади с. Буцніва. Так, до початку Першої світової війни створив на парафії братство тверезості й Найсвятіших Таїн, ініціював будівництво читальні «Просвіти», дбав про її бібліотеку, сам систематично підготовляв і робив «відчити» на різні наукові теми, створював господарські спілки та громадянські позичкові каси. Одночасно, о. Ізидор Глинський був причетний до створення в селі товариств «Сокіл» та «Сільський господар», працював вчителем релігії та входив до місцевої шкільної ради в с. Буцневі [1, с. 53].

У зв'язку з тим, о. Ізидор Глинський виховав ціле гроно досвідченої молоді української інтелігенції. Так, здібні діти за фінансової підтримки буцнівського священника мали можливість навчатися у Тернопільській гімназії та здобувати вищу освіту в університетах: архітектори Олександр та Антін Лушпінські, професор Василь Хировський (викладав українську мову в Тернопільській гімназії) та багато інших [1, с. 54].

Також за рекомендацією Олександра Барвінського (голова НТШ) о. Ізидор Глинський з 21 травня 1893 р. став дійсним членом товариства і на прохання Ярослава Пастернака вислав для альбому світлин членів НТШ фотокартки Корнила Устияновича та Ізидора Білінського. Ще душпастер займається перекладом статей для газети «Діло».

Відповідно до цього, о. Ізидор Глинський подарував Національному музею «Портрет Шумлянського, Помяник, акти і друки», а також зробив кілька грошових переказів на видавничу діяльність [1, с. 51]. Одночасно, восени 1895 р. у Римі відбулися Ювілейні урочистості із нагоди 300-ліття Берестейської унії, котрі в числі української делегації відвідав о. Ізидор [1, с. 50].

Під час російської окупації в період Першої світової війни парох готувався до висилки в Росію, але із відступленням фронту залишився [3, арк. 107 зв.], а в наслідок примусової евакуації з боку німецьких військ в серпні 1915 р. о. Ізидор Глинський переїхав до Бережан та став помічником пароха Богдана Кордуби [4, арк. 17]. Із відступами австрійських військ у 1916 р. та масовими зруйнуванням храмів буцнівського пароха помилково занесли до списку загиблих [14, с.17]. Під час своєї тимчасової імміграції отець активно листувався із своїми парафіянами та організував харчову допомогу для кількох найбільш вразливих буцнівських сімей [11, арк.1-1зв.].

У вересні 1917 р. отець повертається до рідної парафії та був призначений заступником голови дорадчого комітету Тернопільського повіту при Крайовому центрі для господарської відбудови Галичини [11, арк.3,4] й одночасно виступив із пропозицією обійняти посаду греміального крилошанина [10, арк.1-2].

Із закінченням війни поступово відновлюється громадське життя буцнівської громади [2, арк.21]. Так, о. Ізидор Глинський звертається по допомогу до Василя Барвінського щодо організації духового оркестру та у придбанні музичних інструментів. Крім того, шукав

матеріальної допомоги по цій справі у буцнівських «американців», котрі підтримували контакти з душпастирем.

Таким чином, до останніх років життя, маючи проблеми зі здоров'ям о. Ісидор Глинський вів активну просвітницьку діяльність, протидіяв латинізації, був довіреною особою багатьох односельчан. Помер пастор наприкінці червня 1931 р. та похований у с. Буцневі у родинній гробівці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Граб У. Б. Ізидор Глинський. *Вісник НТШ* 2010. число 44. С. 49–54.
2. Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника (далі – ЛННБ України). Відділ рукописів. Ф.159. Спр. 20. Арк. 21.
3. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 264. Арк. 107 зв.
4. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 3. Арк. 17.
5. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 438. Арк. 9.
6. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 464. Арк. 1–8.
7. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 465. Арк. 69.
8. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 467. Арк. 27 зв. – 28.
9. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 507. Арк. 11 зв.
10. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 296. Арк. 1–2.
11. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф.159. Спр. 586. Арк. 1–1 зв. 3,4.
12. ЛННБ НАН України, відділ рукописів. Ф. 159. Спр. 620. Арк. 6 зв.
13. Свідectво про освіту, видані на ім'я Купріяна Глинського 1842–1848, Золочів-Львів. Ф.159. Спр. 595. П. 42. Арк. 2, 3.
14. Шематизм всього духовенства греко-католицької Львівської Митрополічної Архієпархії на рік 1918. Львів, 1918. С. 4–17.

Драгушак Ірина

Науковий керівник – доц. Поперечна Галина

ПРИКМЕТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕЛІТИ У СПАДЩИНІ ДМИТРА ДОНЦОВА

Одним із основних напрямків філософських роздумів Дмитра Донцова є питання національної еліти, або, як називає сам мислитель, «провідної верстви». Усвідомлення ідей мислителя щодо вартостей і ролі національної еліти є вкрай актуальним для сьогодення в контексті аналізу сучасних проблем українського національного буття та відновлення цілісної канви національної історичної пам'яті. Проблеми національного провладу, ролі еліт у історичному процесі, характер, чесноти та цінності національної еліти мислитель розкриває у таких працях, як: «Дух нашої давнини», «Націоналізм», у статтях «Дух отари і дух провідництва», «В чім сила організації?» та ін.

Спадщина Д. Донцова є цікавою для багатьох українських науковців. Зокрема, її досліджують П. Іванишин, І. Загребельний, О. Баган, С. Квіт, О. Зайцев, А. Ілленко, М. Сосновський, Є. Маланюк, Б. Кухта, В. Маркітантов та багато інших. В Україні активно діє Науково-ідеологічний центр імені Д. Донцова, який займається дослідженням та популяризацією спадщини філософа.

Метою статті є висвітлення основних поглядів Д. Донцова на прикмети (якості, риси характеру, чесноти) національної еліти.

Відповідно до філософії Д. Донцова ієрархія у суспільстві є природною і необхідною, адже «всяка інша, незгієрархізована, громада людей не є спільнота, тільки отара, над якою мусить стояти чабан» [1, С. 135]. Найбільшу відповідальність за історичний розвиток нації несе провідна верства. Творча меншість, що наділена спеціальними прикметами, провадить націю до розвитку і утвердження у власній державі. Саме вона, а не весь народ, здатна формувати та впроваджувати в життя ідею, і нарешті, мобілізувати його для боротьби за неї. Тому «ніколи пасивна юрба, – відзначає мислитель, – лише активна меншість є суспільнотворчою силою» [4, с. 285]. Характеризуючи ставлення Д. Донцова до еліти, Сергій Квіт зазначає: «Еліта у Донцова – не академічна категорія з галузі політичних наук. Для нього це були конкретні люди,